

Školjke.

I.

Glej, nebó je témno,
Solnce se mi skriva;
Oj, ne pásti méně,
Duša ljubezniva!

Oj, ta šum nad glávo,
To vršenje čudno!
Oh, kakó mi v prsih
Stiska srce trudno!

Silni strah mi z grózo
Vse kostí pretresa!
Kaj vse to pomeni,
Milostna nebesa?!

2.

Kot po témnnem nebú
Zvižgajoča strela,
Kruta smrt pri ménii
Mimo je letela,

Dve cvetóci cvetki
Potom pokosila,
Dva mi bridka meča
V srce zasadila!

Kot metuljček nežni,
Z iglo zaboléni,
Vzrepetača v prsih
Bôhno srce ménii!

3.

Peva in prepeva
Moja skromna Vila,
Nad valovjem jezni
Razteguje krila,

In pod njo se péni
In šumi valovje
Ter srdito bije
Ob goló skalovje,

Brzo, Vila, brzo,
K jasni mi višini!
Kruta smrt prebiva
V šumni globočini!

4.

Peva in prepeva
Moja skromna Vila,
Više mi in više
Povzdiguje krila . . .

A z nebá jo zdajci
Smrtonosna strela
V srcece nedolžno
Kruto je zadela!

Pada, pada brzo
Z visočine jasne
In nemilo plusne
Med valove glasne.

5.

Glej, boreče v valih
Viđi se iz žrela
Zdaj ročica drobna,
Zdaj nožica bela!

Kdo pomagaj nama,
Ljubezniva moja?
Kdo li reši naju
Smrtnega še boja?

Zadnja žalostinka,
Milo ti zazvoni,
Potlej pesem nama
V globočini vtóni! . . .

Zamejski.

I Z S R C A.

Povijam v kito cvetje mlado,
Namenil sem jo tebi v dar:
Pomlád je cvetje to rodila,
Pomlád mu dala vonj in čar.

To kita ni cvetóv pomladnih,
To ni pomlád, ki jih rodí:
Iz srca so te pesmi moje,
Pomlád ljubezni v njih živí . . .

Rástislav.

